

Arrest

nr. 185 199 van 10 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjechische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 20 november 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 3 juli 2013 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20/11/2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 20/05/2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor S., M. (...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd.28/06/2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60"*.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Enig middel genomen uit de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en van de fundamentele vrijheden.

Weerlegging van de thesis gevoerd door de Belgische Staat in zijn nota met opmerkingen

I. Enig middel genomen uit de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur :

In overweging dat de Belgische staat, in zijn nota met opmerkingen, ten eerste wil beweren dat de motivatieverplichting waaraan tegenpartij gehouden is, wel nagekomen werd;

Dat mijn verzoekster deze argumentatie wenst te betwisten;

Dat ze daaraan herinnert, dat tot staving van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, ze verschillende uitvoerige ' medische getuigschriften getoond heeft;

Dat deze medische getuigschriften duidelijk maken dat ze sinds meerdere jaren van pijn aan haar knieën lijdt, meer bepaald op de rechter kant;

Dat in dit opzichte, zij ook een medicamenteuze behandeling volgt sinds de invoering van haar machtiging tot verblijf;

Dat ze liet geleden, in dit verband, dat de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, deze situatie, in het hoofd van mijn verzoekster helemaal niet in overweging genomen heeft;

In overweging dat, het ook aan uw Raad zal behoren, vast te stellen dat er geen onderzoeken gevoerd werden door de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken over de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de gezondheidszorgen in de Tsjechische Republiek;

Dat de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, dus niet zijn de volledige controle, die door artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 niet uitgevoerd heeft;

Dat zodoende heel duidelijk vastgesteld werd dat de betwiste beslissing niet geldig gemotiveerd werd en dat ze in overtreding is met de beschikkingen van de middelen.

2. Wat de schending van artikel 3 van het Europees verdrag van de rechten van de Mens en van de fundamentele vrijheden betreft.

In overweging dat in zijn nota met opmerkingen, de Belgische staat van mening is dat het middel genomen uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens niet gegrond is.

Dat hij beweert dat mevrouw aan chronische pijn lijdt sinds meerdere jaren, en dat het feit dat zij niet correct behandeld wordt niet voor haar een onmenselijke en vernederende behandeling meebrengt;

In overweging dat mijn verzoekster wenst te herinneren dat bij het nemen van de betwiste beslissing, er geen onderzoek gevoerd werd door de arts-adviseur van de Dienst vreemdelingenzaken over de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de zorgen in de Tsjechische Republiek;

Dat ze daaraan herinnert dat ze een medicamenteuze behandeling volgt en dat haar dokters sterk afraden de behandeling te stoppen;

Dat uit de elementen die hier boven aangehaald werden, voortvloeit dat de genomen beslissing de beschikkingen van de middelen schendt en dat het ook toegelaten is te beschouwen dat er een risico van schending van artikel 3 van het Europees verdrag van de rechten van de Mens in dit geval niet uitgesloten is.

Dat zo doende, het heel duidelijk bewezen wordt dat de bestreden beslissing niet geldig gemotiveerd werd en dat ze in overtreding is met de beschikkingen van de middelen;”

2.2. De Raad wijst erop dat hem meerdere beginselen van behoorlijk bestuur gekend zijn en dat het aan de verzoekende partij toekomt duidelijk aan te geven welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur zij geschonden acht door de bestreden beslissing en waarom. De loutere vermelding van de schending van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* voldoet aan voorgaande niet zodat het middel in de voorgaande aangegeven mate onontvankelijk is.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar het advies van de arts-adviseur die de medische elementen die voor verzoekende partij werden aangevoerd op 28 juni 2013 heeft onderzocht en daarop concludeerde dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een verblijfsmachtiging. Derhalve, zo besluit de verwerende partij in de bestreden beslissing, kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en evenmin dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op het advies van de arts-adviseur, dat moet worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

Verzoekende partij betwist niet dat zij in het bezit werden gesteld van het advies en toont verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.4. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Het medisch advies van de arts-adviseur van 28 juni 2013 vermeldt het volgende:

“Ik kom terug op uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van haar vraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 20.11.2010.

I- Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten:

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

-19/10/2010, bloedsuikerslagen, cholesterol is iets te hoog, op dezelfde datum wordt er ook een voorschrift voor een niet-steroid anti-inflammatoir middel voorgeschreven, door dr. Stasse.

-19/10/2010, 19/11/2010, dr. Stasse, aanvraag voor radiografische onderzoeken van de lumbale wervelzuil, de oppuntstelling toont de artrose, maar er waren geen specialisaties, noch acute opstoten.

-13/11/2012, dokter Banneux, chronische rugpijn, geen hospitalisaties.

II- Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 53 -jarige vrouw chronische rugpijn heeft, en ook lijdt aan wat hoge cholesterol, wat op deze leeftijd volstrekt banaal is. Van enige ernstige ziekte is hier geen sprake.

III. Conclusie:

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde medische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

2.6. Verzoekende partij is het niet eens met deze beoordeling en verwijst naar de door haar voorgelegde medische attesten waaruit blijkt dat zij al meerdere jaren pijn heeft aan haar knieën waarvoor zij een medicamenteuze behandeling krijgt. Zij meent dat hier geen rekening mee werd gehouden en dat evenmin een onderzoek werd gevoerd naar de behandelmogelijkheden in het herkomstland.

2.7. Uit nazicht van de door de verzoekende partij voorgelegde medische attesten blijkt dat, zoals de arts-adviseur vaststelt, daarin melding wordt gemaakt van een ietwat hoge cholesterol en dat uit de radiologie-resultaten vastgesteld kan worden dat er sprake is van marginale osteophytose / artrose zonder specialisaties noch acute opstoten. Waar verzoekende partij erop wijst dat zij ook pijn aan de knieën heeft, maakt zij niet aannemelijk dat de arts-adviseur dit gegeven veronachtzaamd heeft nu uit het standaard medisch getuigschrift van 13 november 2012 blijkt dat wat dit betreft het volgende wordt geattesteerd onder diagnose: *"Radio en 06/2012: arthrose des compartiments aux 2 genoux"*. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de arts-adviseur verkeerdelijk of met veronachtzaming van bepaalde gegevens tot het besluit is gekomen dat er in casu geen sprake is van een ernstige ziekte nu het gaat om klachten van een ietwat hoge cholesterol en chronische rugpijn wat op de leeftijd van verzoekende partij volstrekt banaal is.

Het loutere feit voorts dat verzoekende partij voor haar klachten een medicamenteuze behandeling volgt, maakt niet dat de arts-adviseur niet tot het besluit zou kunnen komen dat het in casu niet gaat om een ernstige ziekte die geen behandeling behoeft. De Raad benadrukt dat de Raad van State bij arrest nr. 228.778 van 16 oktober 2014 op de klaarblijkelijke wens van de wetgever heeft gewezen om die mogelijkheid om een machtiging tot verblijf te krijgen alleen voor ernstig zieke vreemdelingen te laten gelden. De Raad van State verduidelijkt dat in twee gevallen een dergelijke machtiging tot verblijf kan worden toegekend:

- enerzijds wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de persoon - in welk geval zelfs niet overwogen wordt de vreemdeling te verwijderen - en
- anderzijds wanneer de ziekte weliswaar ernstig is maar niet a priori uitsluit dat de vreemdeling naar zijn land van herkomst wordt teruggeleid, terwijl er, doordat er in dat land geen adequate behandeling voorhanden is, een reëel gevaar bestaat dat de zieke een onmenselijke of vernederende behandeling moet ondergaan.

Tevens wordt er in voornoemd arrest op gewezen dat, sinds de wet van 8 januari 2012, de aanvraag tot verblijf niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien de aangevoerde ziekte kennelijk niet ernstig is in de zin van de twee voornoemde gevallen, ongeacht of in het land van herkomst toegankelijke zorgverlening bestaat.

In casu blijkt dat de arts-adviseur vastgesteld heeft dat de aandoening van verzoekende partij niet ernstig is omdat de klachten die zij heeft op haar leeftijd volstrekt banaal zijn. Gelet op deze vaststelling diende de arts-adviseur, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, dan ook niet verder te onderzoeken of behandeling in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk is.

2.8. Wat de voorgehouden schending van artikel 3 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Het begrip *"uitzonderlijke gevallen"* werd nader omschreven in de zaak Paposhvili / België (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: *"183. The Court considers that the "other very exceptional cases" within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life*

expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.” (Het Hof oordeelt dat onder “andere zeer uitzonderlijke gevallen” zoals bedoeld in de zaak N v. Verenigd Koninkrijk die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 EVRM dient begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.)

In casu toont de verzoekende partij dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan, dit temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur die oordeelde dat het in casu gaat om een banale, niet-ernstige aandoening.

2.9. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER